

Samenvatting preek Capelle-Schollevaar, 13 juni 2004, 9.15 uur (viering H. Avondmaal)

Thema: 'Genade zij u en vrede!' n.a.v. 1 Thessalonicenzen 1 (kerntekst: vers 1)

1. 'Genade zij u...

* Ds. Charles Haddon Spurgeon (Londen, 19^e eeuw) had een weeshuis opgericht. Zijn collega ds. Joseph Parker zei eens in een preek, dat de kinderen die daar gebracht werden, er vaak slecht aan toe waren. Dit werd verkeerd aan Spurgeon overgebracht: hij dat dat Parker zijn weeshuis bekritiseerde had. Op de kansel trok hij fel tegen Parker van leer. De zondag daarop verwachtte men dat Parker op de kansel terug zou slaan, maar wat deed hij? Hij liet een extra collecte voor het weeshuis houden! Drie keer moesten tijdens de collecte de schalen geleegd worden! Spurgeon ging naar hem toe en zei: 'Wat jij me gaf, dat was genade!'

* Je hebt iemand iets aangedaan, en wat geeft hij terug? Liefde! Open armen! Dat is genade! Als je dat meemaakt, sta je stomverbaasd! Maar dat is wel precies wat God ons geeft. Zó is Jezus hier: Hij is de Gastheer, die gul brood en wijn uitdeelt. Hij zegt: 'Genade voor jou!'

* Paulus, Silvanus (dat is Silas) en Timotheüs mógen deze groet doorgeven, omdat ze het Evangelie mochten delen met de Thessalonicenzen. Jezus gaf Zichzelf volkomen, helemaal! Toen Zijn Vader Hem vroeg of Hij bereid was om naar de aarde te gaan en Zichzelf te geven, zei Hij volmondig 'Ja'. Het kostte Hem alles, maar Hij sloeg zo wel de brug naar God, die wij hadden opgeblazen.

* Laten we nooit te licht denken over het kwaad, de zonde! God tilt er enorm zwaar aan, zwaarder dan wij ooit kunnen denken, want Hij weet wat het kwaad aanricht in de levens van mensen, in de levens van dieren, in de schepping. Tóch is Hij ons genadig! Want Jezus heeft álles betaald! 'Het is volbracht!' Zouden wij ons dan niet 100 % aan Hem geven?

2. ... en vrede!'

* In het Grieks, de wereldtaal van Paulus' tijd (vergelijkbaar met het Engels nu), was de standaardgroet: 'Chairein!' ('Gegroet!'). Paulus verandert dat in 'Charis!' ('Genade!'). En hij voegt er de Joodse groet aan toe: 'Sjaloom!' 'Vrede!'

* Sjaloom is veel meer, dan dat er geen oorlog is, of geen ruzie. Sjaloom is een diepe vrede die je hele leven en die de hele samenleving doortrekt, en die in moeilijke tijden je bodem is. Je mag immers weten dat God deze wereld in Zijn handen heeft. 'Al zou de vijgeboom niet bloeien, en al zouden er allerlei rampen zijn, nochtans, tóch zal ik juichen in de HERE!' (Habakuk 3: 17-19). Zelfs de dood neemt die vrede niet weg!

3. Genade en vrede: ze vloeien voort uit de verbondenheid met God en Jezus

* Gods genade en Zijn vrede komen tot ons vanuit de verbondenheid met Hem. Paulus en zijn vrienden brengen dit tot uiting in de adressering: '... aan de gemeente der Thessalonicenzen in God de Vader, en de Here Jezus Christus'.

* Het woord 'gemeente' ('ekklesia' in het Grieks) werd gebruikt voor een gewone volksvergadering van vrije burgers, die mochten stemmen over allerlei dingen. Daarvoor werden ze 'uit' hun huizen en bezigheden 'geroepen' ('ekklesia' = 'geroepen uit'). De christelijke gemeente is ook zo'n bijeenkomst, maar 'in God' en 'in Jezus Christus': God heeft ons geroepen! Christus heeft ons samengebracht! Om samen te werken, helemaal één met God, één met Christus. Het Heilig Avondmaal is daar een krachtig symbool van: wij eten de tekenen van Jezus' lichaam, en drinken het teken van Zijn bloed.

* Hoe komt die eenheid tot stand? Door de Heilige Geest! Hij is de verbindende schakel. Vandaar de groet in de kerk: 'Genade zij u en vrede, van God onze Vader, en van de Here Jezus Christus, door de Heilige Geest!'

4. Zeven effecten van die verbondenheid met Vader en Zoon, door de Geest

* Deze verbondenheid heeft een krachtige uitwerking! Paulus c.s. noemen zeven dingen.

* In vers 2-3 noemen zij (1) 'het werk van uw geloof', (2) 'de inspanning van uw liefde' en (3) de volharding van uw hoop op onze Here Jezus Christus. Geen zoetelijk trio, maar werk, inspanning, volharding!

* Vers 4-8: de Thessalonicenzen laten zien wat (4) echte *navolging* van Jezus inhoudt, en (5) door hun *getuigenis* verspreidt het Evangelie zich tot in verre streken.

* Paulus en zijn vrienden herinneren (6) aan hun *bekering* van de stomme afgoden tot God, en zijn dankbaar (7) voor hun *verwachting* van Jezus Christus.

* Vergelijk Psalm 1: door de verbondenheid met God ben je als een boom, waar prachtige vruchten aan groeien (zie ook Ezechiël 47 en de Pinksterpreek). Ook in Schollevaar mogen we gelukkig zulke vruchten zien! God zij dank!

* Jezus sloeg de brug naar God. Hij zegt: 'Genade voor jou! En vrede!' Wij mogen 'in Hem' zijn. U wijst Hem toch niet af? Hij komt ons met open armen tegemoet! Vol liefde en mildheid! Ook u bent welkom bij Hem!

Om (samen?) over na te denken:

1. 'Genade zij u en vrede!' Die woorden komen aan het begin van elke kerkdienst tot ons. Wat zegt het u, dat ze al aan het *begin* van de dienst worden uitgesproken?

2. Hoe zou je persoonlijk die verbondenheid met God kunnen ervaren? En hoe als gemeente?

3. Welke van die zeven vruchten herkent u in uw eigen leven? En in het leven van onze gemeente?

